

Keine Wunderkammer – Prague edition

(Palais de Tokyo v Paríži, Gemäldegalerie Alte Meister Dráždany, Slovenská národná galéria Bratislava, Galerija Doma Omladine Beograd, Národní galerie Praha) v Galerii C2C

Galerie C2C, Za Strahovem 19, Praha 6 – Břevnov

Trvanie výstavy: 8. 6. -1. 7. 2006 (čt-so 16:00 – 19:00 alebo po dohode na t.č.: + 420 731 512 512)

Autori a autorky: Aneta Mona Chisa & Lucia Tkáčová, Grzegorz Sztwiertnia, Milan Tittel, Mirjana Boba Stojadinović, Žolt Kovač, Ondřej Brody, Kristofer Pateau, Dominik Lang, Pode Bal
Námet a kurátorská koncepcia: Ivana Moncoľová
Kurátorská asistancia pre ČR: Zuzana Štefková

Koncepcia výstavy Keine Wunderkammer odkazuje k zberateľskému princípu múzea: na výstave sú zhromaždené diela od srbských, českých, slovenských, poľských autorov a autoriek, ktorí si zvolili priestor múzea či galérie ako scénu pre umelecký akt. Samotné diela sú zároveň oknami do priestorov iných európskych galérií: Palais de Tokyo v Paríži, Gemäldegalerie Alte Meister Dráždany, Slovenská národná galéria Bratislava, Galerija Doma Omladine Beograd, Národní galerie v Praze

Výstava *Keine Wunderkammer* – v preklade „*Žiadny kabinet zázrakov*“ (v terminológii nemeckej kunsthistorie označovaný ako Wunderkammer) naráža na typ stredoeurópskej a východoeurópskej galérie súkromného charakteru, založenej na netrhových princípoch. Prvotným cieľom tohto typu galérie – akou je aj C2C, nie je predaj umeleckých diel, ale podpora vystavovaniu diel, umeleckých projektov s progresívnymi ideami a v nemalej miere aj výmena kultúrno-spoločenských kontaktov. Takýto typ súkromnej galérie, dotovanej z verejných grantov je v štáte jedinou zárukou tvorby a vystavovania súčasného umenia. Tento typ galérií nachádzajúcich sa najmä na území postkomunistických štátov je dnes fenoménom dôležitým pri objavovaní a tvorbe súčasného umenia práve v postkomunistických krajinách, pritom opis existencie tohto fenoménu sa nenachádza v žiadnej knihe zaoberajúcej sa muzeológiou.

Nie je to „*žiadny zázrak*“ mať galériu a prezentovať návštevníkom súčasné umenie, vyžaduje si to však neustále nadšenie robiť to.

Wunderkammer či *cabinet des curiosités* je termín pre „kabinet zázrakov / kuriozít“, ktorý existoval v neskorej renesancii. Kabinet kuriozít je súčasťou muzeálnej prehistórie. Názov výstavy neodkazuje k umelecko-historickému diskurzu o pojme kabinetu kuriozít. Odkazuje však k zberateľskému princípu múzea, na výstave *Keine Wunderkammer* sú vystavené diela, v ktorých samotný priestor múzea alebo galerijnej inštitúcie je „hercom vo vedľajšej úlohe“, ale zároveň je priestorom na umelecký akt. Galerie C2C sa stáva galériou, ktorá ponúka pohľad do iných galérií: do ich výstavných priestorov, ale aj do priestorov, ktoré sú potrebné pre jej každodenný chod.

Každý jeden vystavený umelecký projekt sa odohráva v galerijnej alebo múzejnej inštitúcii. Nie je náhoda, že vybraní umelci na výstave sú z bývalého „ostbloku“: Rumunska, Slovenska, Poľska, Českej republiky, Srbska a Čiernej Hory. Ich akcie v etablovaných galeriách a múzeách nie sú ojedinelými aktivitami na poli súčasného umenia (Aneta Mona Chisa & Lucia Tkáčová, Grzegorz Sztwiertnia) .

Názov výstavy „*Keine Wunderkammer*“ a použitie „zapadného“ múzea alebo galérie ako „scény“ pre umeleckú akciu odkazuje na pôvod múzejných a galerijných priestorov na „západe“, ktorých systém fungovania je založený na prísnych marketingových pravidlách. Protikladom sú výstavné priestory v bývalom „ostbloku“, kde sa odohráva druhá časť vystavených projektov (Milan Tittel, Mirjana Boba Stojadinović, Žolt Kovač), ktoré existujú pomerne dlhú dobu a majú svoju tradíciu, ich fungovanie prechádza transformáciou a zmenami, ktoré kopírujú zmeny politických systémov, vlád.

Rámcom vystavených diel je „inštitúcia galérie či múzea“, vystavené práce však nemajú spoločnú styčnú tému. Autori a autorky v jednotlivých videách, fotografiách a tlači na dreve nekomentujú v zásade inštitúciu galérie či múzea, každý jeden ich používa a využíva ako priestory na rozvíjanie rozličných tém.

Ivana Moncoľová